

rigtigt, at for 2004 er der afsat 120 mio. kr. ekstra i besparelser, og er det ikke rigtigt, at IFKA's undersøgelse peger på, at de private virksomheder efteruddanner langt mindre nu?

Så vil jeg spørge: Vi har indtil nu fået 44.800 flere arbejdsløse. De nye tal kommer i morgen, og fra sin udkigspost nede i Shanghai sagde statsministeren på sit pressemøde, at i stedet for at frygte udflytning af arbejdspladser bør man se på mulighederne og satse på uddannelse for at skaffe de folk, der er blevet fyret som resultat af udflytningen, i arbejde igen. Hvordan skal man gøre det med 44.800 flere arbejdsløse, og hvordan skal man gøre det med det begrænsede udbud, der overhovedet er på området på grund af regeringens voldsomme spareplaner?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg kan altså slet ikke nikke genkendende til hr. Carsten Hansens beskrivelse af, hvad det er, regeringen har foretaget.

Det er rigtigt, som hr. Carsten Hansen nævner, at der er lagt op til en besparelse på 120 mio. kr. for indeværende år, men det, som hr. Carsten Hansen negligerer i samme ombæring, er, at det jo er meningen, at den bliver transformeret til deltagerbetaling. Jeg har i hvert fald forsøgt at redegøre for, at vi har fundet et system, hvor deltagerbetalingen ikke har nogen betydning for aktivitetsniveauet, altså at der ikke sker et fald i aktiviteten på grund af deltagerbetalingen. Jeg kan altså bekræfte de 120 mio. kr., men derimod ikke bekræfte den sammenhæng, hr. Carsten Hansen sætter de 120 mio. kr. ind i – eller med andre ord: Jeg forventer, at vi vil nå det samme aktivitetsniveau igen i år.

Om IFKA når frem til, at virksomhederne efteruddanner mindre: Jamen som jeg forsøgte at sige i min første besvarelse, er rapporten ikke offentliggjort endnu, og derfor er der ikke noget som helst grundlag for at drage den parallel, som hr. Carsten Hansen gør, da vi ikke ved, hvad det er for typer efteruddannelse, der er tale om. Det er muligt, at det er den interne efteruddannelsesindsats, og det er muligt, det er brug af private kursusudbydere, men hvis vi ser på aktiviteten, kan vi i hvert fald ikke konstatere et tilsvarende fald i brugen af de offentlige uddannelsesstilbud.

Kl. 12.45

Aage Frandsen (SF):

I politik er det jo vigtigt, at vi ikke kun tænker ½ år frem i tiden, men tænker 1 år og 2 år frem i ti-

den. Og når jeg tænker 1 år eller 2 år frem i tiden, så må undervisningsministeren have mig undskyldt, for så har jeg en forventning om, at vi har en anden regering, og derfor er jeg meget optaget af, hvad der skal ske på det her område, når vi får en anden regering.

Jeg har også en korttidshukommelse. Jeg kan godt huske, hvordan der også var uenigheder, ikke nødvendigvis i den daværende regering, men i hvert fald mellem den daværende regering og os på nogle af de her områder. Derfor vil jeg spørge den radikale ordfører: Hvordan stiller Det Radikale Venstre sig til tanken om, at man etablerer uddannelsespuljer som en procentdel af enten lønsum eller omsætning, som man så har til rådighed i virksomhederne til uddannelser? Og hvordan stiller Det Radikale Venstre sig til, at man også fra arbejdsgivernes side bliver forpligtet til at sørge for, at der er en uddannelsesplan for den enkelte medarbejder?

Jeg stiller spørgsmålet, for jeg kan jo huske, at de her ting dengang ikke var noget, Det Radikale Venstre var helt vild med, men det kunne godt være, at man var mere imødekommende på nuværende tidspunkt, hvor man kan se, hvor galt det står til på efteruddannelsesområdet.

Formanden:

Det var et spørgsmål til fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Først og fremmest vil jeg sige, at når vi har set på overenskomstfornyelserne og -forhandlingerne, sådan som de er foregået i det her forår, er vi egentlig lidt skuffede over, at efter- og videreuddannelse spiller en så usædvanlig begrænset rolle i de overvejelser, som gøres. Det er en forholdsvis traditionel overenskomstfornyelse, vi er vidner til.

Det er egentlig lidt mærkeligt, for i mange sammenhænge tror jeg ikke, det overhovedet er fagbevægelsen fremmed at tale om uddannelsespuljer, og vi vil også gerne fra radikal side være med til at udvikle det tankegodt, som vi havde tilfælles i det samarbejde, vi havde under SR-regeringen. Hvordan det skal gøres, det er noget andet, men jeg er sikker på, at et samspil med arbejdsmarkedets parter vil være hensigtsmæssigt.

Det gælder også i forhold til uddannelsesplaner. For der, hvor vi bliver betænkelige, er, hvor bl.a. små virksomheder bliver pålagt at lave uddannelsesplaner, og hvor det bliver følt som en byrde og som noget kunstigt og som noget til-